

विप्रल

विप्रलब्धा, स्त्री, (विशेषेण प्रलब्धा प्रतारिता ।)
 स्त्रीयादिनायिकाभेदः । तस्या लक्षणं यथा,—
 सङ्केतनिकेतने प्रियमनवलीन्य समाल्लङ्घ्यया
 विप्रलब्धा । अस्याचेष्टा निर्वेदनिवाससखी-
 जनीपालम्भमयम् आचिन्ताश्रुपातादयः । * ।
 सुखा विप्रलब्धा यथा,—
 “आलोभिः श्रपणैरनेककपटैः कुञ्जोदरं नीतया
 मूयं तच्च निरीक्ष्य विसृजितया न प्रस्थितं न
 स्थितम् ।
 न्यस्ताः किन्तु नवोदनीरजदशा कुञ्जोपकण्ठे
 रथा
 धान्यदृष्टकदम्बदम्बरचमत्कारसृष्टौ
 दृश्यः ।” * ।
 मध्या विप्रलब्धा यथा,—
 “सङ्केतकेलियुद्धमेव निरीक्ष्य मूय-
 मेखीदृशो निष्ठतनिवृत्तिताधरायाः ।
 अङ्गारं वचनमहं विकासि मेजं
 ताम्बूलमहंकवलीकृतमेव तस्यौ ।” * ।
 प्रगल्भा विप्रलब्धा यथा,—
 “मूयं कुञ्जयहं निरीक्ष्य कुटिलं विज्ञात-
 चेतोभवं
 दूतो नापि निवेदिता सहचरी पृष्टापि नो वा
 तया ।
 शम्भो शङ्कर चन्द्रशेखर हरश्रीकण्ठ मृजिन्
 शिव
 चावखेति परमु पङ्कजदशा भोग्य चक्रे
 स्तुतिः ।” * ।
 परकीया विप्रलब्धा यथा,—
 “दत्त्वा धैर्यमुजङ्गमर्द्धिं चरणावुल्लङ्घ्य लज्जा-
 नदी-
 मङ्गोलज्ज वनाम्बकारपटलं तन्वा न दृष्टः
 प्रियः ।
 वनापाकुलया तया च परितः पाधोधरे
 मर्जति
 क्रोधाक्रान्तलतान्तमत्तमहविधान्या दृष्टौ
 योजिते ।”
 सामान्या विप्रलब्धा यथा,—
 “कपटवचनभाषा केनचिद्धारयोषा
 सकलरसिकगोडीवचिका वञ्चितासौ ।
 इति तरणितरिङ्गदृष्टविचित्रपञ्च-
 र्हेषति विकचकुन्दच्छदना केनिकुञ्जः ।”
 इति रसमञ्जरी ।
 विप्रलम्भः, पुं, (वि + प्र + लभ + चण् । डुम् ।)
 विसंवादः । (यथा, महाभारते । १।२।१२०७ ।
 “विप्रलम्भोऽयमलम्बं यदि स्वरुपलाः क्रियाः ।”)
 वचनम् । (यथा, महाभारते । ५।१।६१।१६ ।
 “ततो दृष्टार्थाधिपतेः प्रियाः सर्वं न्यवेदयन् ।
 विप्रलम्बं यथा हर्षं व च कुक्रोधं पार्थिवः ।”)
 विप्रयोगः । विच्छेदः । इत्यमरः । शृङ्गाररस-
 भेदः । यथा, शृङ्गारजावल्याम् ।
 “नामान्येतानि शृङ्गारे केष्टिकः शुचिरञ्जलः ।
 वल्लोभो विप्रलम्बश्च तस्य भेदद्वयं भवेत् ।”

विप्रुट्

शृङ्गाराङ्गविशेषः । यथा,—
 “यूनीरयुक्तयोर्भावं युक्तयोर्वाच यो मिथः ।
 अमीष्टालिङ्गनादीनामनवाप्ते प्रच्यते ।
 स विप्रलम्भो विप्रियः समीगोन्नतिकारकः ।”
 इत्यञ्जलीलम्भः ।
 विप्रलापः, पुं, (वि + प्र + लप + चण् ।) विरो-
 धोक्तिः । इत्यमरः । परवचनविरोधिवचनं
 विप्रलापः । अन्योन्यविवदनमिति यावत् । यथा
 एको ब्रूते आगतं कल्याणीति अन्यो ब्रूते
 नहीति । तथाभ्युदाजहार सर्वानन्दः ।
 “एकः सवन्मधुसरोजमवेति वक्र-
 मन्तः सुधाकिरणनिम्बमदो नृमास्याः ।
 यूनीर्मुहुर्लम्बितोऽन्दने बभूवुः
 सिद्धान्तवन्मधुशराजिगतागतानि ।”
 विरुद्धः प्रलापो विप्रलापः चण् । विरोधे
 उक्तिर्वचनं विरोधोक्तिः । इति भरतः । (यथा,
 महाभारते । ६ । ८२ । २५ ।
 “स धर्मराजस्य वचो निश्चय
 रूपाचरं विप्रलापापविहम् ।”)
 व्यनर्थकवाक्यम् । इति हेमचन्द्रः । (यथा,
 महाभारते । १ । ५ । २१ ।
 “सहं श्रेयः पाण्डव विप्रलापं
 तुल्यचानं सह भीष्मं सहयैः ।”)
 विप्रलोभी, [न्] पुं, किंकिरारुष्टः । इति राज-
 निर्वण्टः ।
 विप्रत्रिका, स्त्री, (विविधः प्रयोगस्तस्या इति ।
 विप्रत्र + “अत इति नौ ।” ५।२।११५ । इति
 ठन् ।) देवज्ञा । इत्यमरः ।
 विप्रियः, पुं, (विरुद्धं प्रीयातीति । प्री + कः ।)
 अपराधः । तत्पर्यायः । मन्तुः २ बलीकम् ३
 व्यागः ४ । इति हेमचन्द्रः । (यथा, भाग-
 वते । ६ । ५ । ४२ ।
 “यस्मिन् कर्मसन्धानां साधूनां गृहमेधिनान् ।
 कृतवानधि दुर्मर्षे विप्रियं तव मर्षितम् ।”)
 अप्रिये, त्रि । (यथा, महाभारते । १।१६।०।८ ।
 “पिच्छं पिष्टृणां शुक्लितोत्पत्तिं विप्रियं
 भवेत् ।”)
 विप्रुट्, [च्] स्त्री, (विशेषेण प्रीयति दहति
 पापानि । वि + पुष् + क्तिप् ।) विन्दुः । इत्य-
 मरः । (यथा, महाभारते । १३ । १०७ ।
 १३५ ।
 “विप्रुष्वेष यावन्त्यो निवतन्ति नभसज्जात् ।”)
 वेदपाठे विप्रुषो मुखनिर्गतजलविन्दवो ब्रह्म-
 विन्दव उच्यन्ते । ते शुद्धाः । यथा,—
 “मलिका विप्रुष्याया गौरवः सुखरश्मयः ।
 रजो भूर्वाधिरपिच सार्धं मेधाधि निर्दिष्टेन ।”
 इति शुद्धितत्वे मनुवचनम् ।
 (यथा च मनौ । ५ । १४१ ।
 “नोष्कटं कुर्वते सुखा विप्रुषोऽङ्गे पतन्ति याः ।
 न यस्मिन् गतान्यास्ते च दन्तान्तरधितम् ।”)
 आपमनकावे मुखनिर्गता विप्रुषो न उष्कट-
 प्रनिकाः । यथा,—

विवन्धः

“नोष्कटं कुर्वते सुखा विप्रुषोऽङ्गे नयन्ति याः ।
 दन्तवदन्तजलेषु जिह्वासार्धेऽमुचिर्भवेत् ।”
 इति कौर्मि उपविभागे १३ अध्यायः ।
 विप्रोषितः, त्रि, प्रवासितः । विप्रपूर्वकवसधातोः
 क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ।
 विप्रवः, पुं, (वि + पु + अच् ।) परचक्रारिभयम् ।
 इति भरतः । राक्षसाद्युपद्रवः । इति सार-
 सुन्दरी । तत्पर्यायः । छिन्नः २ उमरः ३ ।
 इत्यमरः । (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ८।१०४१ ।
 “सर्वो मध्वराण्योर्वी वीरः श्रमिताविप्र-
 वाम् ।”)
 व्यक्कलजः । इति खामी । (ज्ञेयः । उप-
 द्रवः । यथा, भागवते । ४ । २६ । ६ ।
 “विप्रवोऽभूदः खितानां दुःसहः कल्याणनाम् ।
 विनाशः । यथा, कथासरित्सागरे । १३ । ८२ ।
 “संमन्त्र कौतुकात् पापासक्त्याशीलविप्रवम् ।
 चिकीर्षवो ययुः शीघ्रं ताम्रलिप्तोमलचित्ताः ।”
 विप्रवते इति अच् । जलोपर्यवस्थितः । यथा,
 महाभारते । ६ । १ । ५ ।
 “वज्रिणो नावि भयायामगाधे विप्रवा इव ।”)
 विप्रवाः, पुं, व्यक्कल भुतगतिः । इति विप्रव-
 भुवातोर्वच प्रत्ययेन निष्पन्नम् ।
 विप्रुट्, [च्] स्त्री, (विशेषेण प्रीयतीति । वि +
 पुष् + क्तिप् ।) विप्रुट् । विन्दुः । इत्यमर-
 टीकायां रामाश्रमः ।
 विप्रुतः, त्रि, (वि + पु + क्तः ।) यस्यार्कः । तत्-
 पर्यायः । पञ्चभद्रः २ यस्यनी ३ । इति हेम-
 चन्द्रः ।
 विपर्णः, त्रि, (विगतं पर्णं यस्य ।) निरर्थकम् ।
 तत्पर्यायः । मोचम् २ व्यर्थम् ३ । इति जटा-
 धरः । (यथा, कुमारसम्भवे । ७ । ६६ ।
 “परस्परं सृष्ट्वौघशोभं
 न चेदिदं दृष्टमवोचयिष्यत् ।
 अस्मिन् द्वये रूपविधानयजः
 पलुः प्रजानां विपर्णोऽभविष्यत् ।”)
 विपला, स्त्री, (विगतं पलं यस्याः ।) केतकी ।
 इति राजनिर्वण्टः ।
 विवन्धः, पुं, आनाहरोगः । इत्यमरः । तस्य
 चिकित्सा ।
 “तुल्यकारणकायं तान् उदावर्णहरौ क्रियाम् ।
 आनाहेऽपि च कुर्वते विशेषश्चाभिधीयते ।
 विहृतल्लङ्घा हरीतक्यो द्विचतुःपञ्चभागिकाः ।
 गुह्येन तुल्या वटिका हरण्यानाहस्तुल्यम् ।
 वनिष्किकटुसैन्धवधूपयहृद्मकुलमदनपलेः ।
 मधुनि गुह्ये वा पक्वे निहिता स्वाङ्गुपरिमाणा ।
 वनिर्द्वयं दृष्टपला शूनैः प्रविहिता गुदे हता-
 भ्यक्ते ।
 आनाहोदावर्णौ श्रमयति जठरं तथा गुल्मम् ।”
 चिकित्साकाव्या वनिः । इति भावप्रकाशः ।
 (विशेषेण वन्धः । विशेषवन्धनम् । यथा, महा-
 भारते । ८ । १४० । ४४ ।
 “पारीदरविबन्धे च भूमावुद्भमबन्धेऽपि ।”)